

[Morten Lange.]

hvad dette angår, sådan at kompetencen i disse sager i højere grad kommer til at hvile dér, hvor den naturligt bør hvile, mens ministeren for u-landssamarbejde får den konsultative og rådgivende funktion, som i virkeligheden er den, som mest naturligt passer ind i billedet.

Jeg har forstået, at vi ikke denne gang får tilslutning nok til disse udmærkede ændringsforslag. Vi håber så blot, at udviklingen vil glide den vej. Det er højst sandsynligt.

Ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene (K. Helweg Petersen): Der var en ting, jeg gerne ville sige i forbindelse med målsætningsparagraffen, som jeg ikke fik nævnt før. Det var en bemærkning til det, hr. Skovmand var inde på, idet hr. Skovmand tog op den pedantiske frygt, der kunne være for, at der kunne ske en blokering af sociale fremskridt på basis af den ændring, der er sket ved omformningen af formålsparagraffen i løbet af udvalgsarbejdet. Jeg vil gerne sige som min opfattelse, at dér under ingen omstændigheder kan være tale om, at der kan ske nogen blokering af sociale fremskridt. Hvis nogen skulle forestille sig, at man f. eks. ville sige om familieplanlægning, at det ikke direkte var noget, der virkede for økonomisk vækst, og derfor skulle vi ikke kunne yde støtte til familieplanlægning, så tager man helt fejl. Selvfølgelig kan det ikke tænkes, at der kommer en sådan konfrontation, og jeg vil da gerne afgive den erklæring her, at sådan vil loven under ingen omstændigheder blive administreret. Der vil ikke være nogen blokering af sociale fremskridt af den karakter, som familieplanlægning ville være.

Jeg vil gerne sige til hr. Niels Matthiasen og hr. Morten Lange, at §§ 7 og 9 kunne vi godt strides længe om, men jeg synes ikke, striden er så forfærdelig interessant, for vi er i hvert fald enige om, at vi stadig væk skal have disse former for bistand. Så kan man rives om, hvorvidt det er mest hensigtsmæssigt, at det ligger under u-landsministeren eller under handelsministeren. Jeg tror, at med den sammenkædning, der nu alligevel er imellem de statslige bistandsydelser og de private, da er det fornuftigt nok, at man har det under u-landsadministrationen, fordi

man dér kan sammenholde tingene bedre, og jeg tror, at handelsministeren er enig med mig i denne grundlæggende betragtning. Jeg tror, det spiller en rolle i det internationale samarbejde, om vi har disse muligheder.

Men lad os nu se på det. Nu får folketingsudvalget jo lejlighed til at følge udviklingen, og skulle det så vise sig, at det andet ville være mere hensigtsmæssigt, set ud fra udviklingslandenes synspunkter, ja, så kan man naturligvis gå over til en nyordning. Men jeg tror ikke, at det i øjeblikket ville være rimeligt.

Om det politiske blot dette, at den linje, som er lagt, mener jeg må fortsætte. Vi kan ikke i de enkelte tilfælde bruge vor viden om de styreformer, man har lige i øjeblikket, som et afgørende kriterium. Det afgørende må være, om vi bidrager til at fremme den økonomiske udvikling, ud fra det synspunkt, at derigennem fremmer vi også andre muligheder for udvikling, herunder også mulighederne for at nå frem til bedre styreformer. Det er rigtigt, som hr. Morten Lange sagde, at det er en meget, meget svær opgave at foretage en sådan opdeling. Vi ville virkelig få besvær, hvis vi skulle gøre det, og derfor må vi fastholde det grundsyn, som jeg her har givet udtryk for, og som jeg heller ikke mener er i modstrid med den formålsparagraf, som man nu har sluttet op bag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Det viser sig, at tinget ikke er beslutningsdygtigt. Jeg skal derfor udsette afstemningen, til vi er færdige med behandlingen af den næste sag på dagsordenen.

Man gik derefter til den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af ændrede regler for modernisering af beboelseslejligheder [af Hanne Reintoft].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXVII) findes i tillæg A. sp. 3443, fremsættelsen i tidenden sp. 5988).